

Důl Jindřich

Důl Jindřich

Dalším z ostravských dolů, vzniklých na důlních okrscích, svěřených rakouským státem Státní kutací komisi, byla jáma číslo X. Byla založena při cestě propojující Moravskou Ostravu s Přívozem (dnešní Nádražní třída) a tedy i právě budovanou železniční dráhou. S hloubením bylo započato v listopadu 1846, půl roku před pamětným příjezdem prvního vlaku do Ostravy. Rakouský erár byl postupem času nucen méně výnosné jámy odprodávat, takže roku 1856 se důl dostal do majetku akciové společnosti Severní Ferdinandova dráha.

Změna vlastníka přinesla dolu nejen nový název (podle křestního jména sekretáře společnosti Heinricha Sichrovského), ale především mocný impuls pro další rozvoj. Byla zahájena výstavba nové jámy, která postupně převzala těžební funkci, zatímco původní významem poklesla na jámu větrní a čerpací. V roce 1872 zachvátil dřevěnou konstrukci těžní věže zhoubný požár a na jejím místě byla postavena první nýtovaná ocelová věž v revíru. V roce 1869 bylo na těžní patro spuštěno prvních osm důlních koní, o šest let později měl důl již 17 km tratí pro koňský provoz. Poslední zvířata vyfárala na povrch po roce 1910, kdy byla nahrazena motorovými lokomotivami. Během hospodářské krize byla těžba zcela zastavena, po jejím obnovení v roce 1937 byla šachta těžebně připojena k blízkému dolu František (pozdější Vítězný únor).

Do roku 1975 již sloužila pouze jako větrací jáma pro Vítězný únor, poté došlo k jejímu úplnému odstavení a likvidaci. Při výstavbě hotelového domu Jindřich v roce 1975 byla historická těžní věž zdařile zakomponována do projektu novostavby.

Kopalnia „Jindřich“

Jedną z kopalń ostrawskich, które powstały w okręgach górniczych, była jama nr X. Założona była wzdłuż drogi łączącej Morawską Ostrawę z Przywozem (dzisiejsza „Nádražní třída“) w r. 1846, pół roku przed słynnym wjazdem pierwszego pociągu do Osrawy. Niedługo potem przyjęto rozporządzenie o odsprzedaży mniej dochodowych kopalń, więc w r. 1856 kopalnia stała się majątkiem spółki akcyjnej „Severní Ferdinandova Dráha“.

Zmiana właściciela przyniosła też zmianę nazwy (wg imienia sekretarza spółki – Heinricha Sichrowskiego). Zaczęto budować nową kopalnięz funkcją wydobywczą. W r. 1872 wybuchł pożar drewnianej konstrukcji wieży wyciągowej, który całkiem ją zniszczył. W jej miejsce wybudowano pierwszą stalową nitową wieżę. W r. 1869 zaczęło w kopalni pracować pierwszych 8 koni górniczych, w sześć lat później kopalnia miała już 17 km trasę dla komunikacji konnej. Ostatnie zwierzę wyjechało z kopalni w r. 1910, kiedy konie zamieniono na lokomotywy. W okresie kryzysu gospodarczego wstrzymano wydobywanie. Po

odnowieniu w r. 1937 została kopalnia swym wydobyciem włączona do bliskiej Kopalni Franciszek (późniejszy „Vítězný únor“).

Do roku 1975 służyła już tylko jako jama wietrzna dla kopalni „Vítězný únor“, później doszło do całkowitej likwidacji. Przy budowie hotelu „Jindřich“ w r.1975 wieżę umiejętnie zakomponowano do projektu.